

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.72/2019/24.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. szeptember 13. és 2019. szeptember 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bünszövetségben elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt ... I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. október 15. napján kihirdetett 22.B.1511/2017/80. számú ítéletét megváltoztatja.

... I.r. vádlott közbiztonság elleni cselekményeit 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének (Btk.325. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés II. fordulat) és 1 rendbeli felbujtóként elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntettének (Btk. 325. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés II. fordulat) minősíti.

... II.r. vádlott tekintetében az 1 rb. emberölés előkészületének büntette (Btk.160.§ (3) bekezdés) miatt a bűnösséget megállapító ítéleti rendelkezést mellőzi.

... I.r. vádlott és II.r. vádlott vonatkozásában a 2 rb. emberölés előkészületének büntette (Btk.160.§ (3) bekezdés) miatti büntetőeljárást megszüntető ítéleti rendelkezést mellőzi.

... I.r. vádlottal szemben kiszabott fegyházban letöltendő szabadságvesztés időtartamát 10 (tíz) évre, végrehajtási fokozatát börtönre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 10 (tíz) évre, míg

II.r. vádlottal szemben kiszabott fegyházban letöltendő szabadságvesztés időtartamát 5 (öt) év 6 (hat) hónapra, a végrehajtás fokozatát börtönre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

II.r. vádlott által házi őrizetben töltött időt akként számítja be, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen: 15.289.682,- forint, amelyből ... I.r. vádlott 5.077.143, -(ötmillió-hetvenhétezer-száznegyvenhárom) forint, míg I... II.r. vádlott 3.651.410,- (hárommillió- hatszázötvenegyezer-négyszázöt) forint bűnügyi költséget köteles megfizetni az állam külön felhívására. A fennmaradó 6.561.129,-(hatmillió-ötszázhatvanegyezer-százhuszonkilenc) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... I.r. és ... II.r. vádlottak vonatkozásában azzal hagyja helyben, hogy ... II.r. vádlott 2015. november 21. napjától őrizetben volt, majd 2015. november 24. napjától 2017. július 20. napjáig előzetes letartóztatásban, 2017. július 21. napjától 2018. február 1. napjáig házi őrizetben, majd 2018. február 2. napjától lakhelyelhagyási tilalom, 2018. július 1.

napjától bűnügyi felügyelet alatt állt.

... I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja.

Kötelezi ... I.r. vádlottat 58.820,- (ötvennyolcezer-nyolcszázhusz) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

II.r. vádlott lakcíme:

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Fővárosi Törvényszék a 2018. október 15. napján kihirdetett 22.B.1511/2017/80. számú ítéletében ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rendbeli folytatólagosan, részben felbujtóként elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében, amely részben kísérleti szakban maradt (Btk.325.§ (1) bekezdés b) pont; (2) bekezdés a) pont; (3) bekezdés II. fordulat), 1 rendbeli emberölés előkészületének büntetében (Btk.160.§ (3) bekezdés) és 1 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében (Btk.342.§ (1) bekezdés a) pont); ezért őt - halmazati büntetésül - mint különös visszaesőt, 13 év 6 hónap fegyházban letöltendő szabadságvesztésre és 14 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjól. A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította az I.r. vádlott által fogvatartásban töltött időt. II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében (Btk.325.§ (1) bekezdés b) pont; (2) bekezdés a) pont; (3) bekezdés II. fordulat), 1 rendbeli emberölés előkészületének büntetében (Btk.160.§ (3) bekezdés) és 2 rendbeli egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében (Btk.347.§ (1) bekezdés a) pont), ezért őt - halmazati büntetésül - 7 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította a II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt. A törvényszék a II.r. vádlottal szemben elrendelte a i Járásbíróság 3.B.112/2015/3. számú ítéletével kiszabott két évi börtönbüntetés végrehajtását. A vádlottakkal szemben 2 rendbeli emberölés előkészületének büntette (Btk. 160.§ (3) bekezdés) miatt az eljárást megszüntette. Rendelkezett a bűnjelekről és az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész a jogorvoslati nyilatkozattételre három munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőben ... I.r. vádlott terhére, a vád tárgyává tett közbiztonság elleni bűncselekményekhez kapcsolódóan eltérő jogi minősítés megállapításáért, a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékének súlyosításáért, 2 rb. emberölés előkészülete büntette miatti eljárást megszüntető rendelkezés mellőzése végett, továbbá e vádlottnak a feltételes szabadságra bocsátásból kizárásért, illetve a vele szemben korábban kiszabott szabadságvesztés büntetésből engedélyezett feltételes szabadságra bocsátás megszüntetéséért, valamint a törvénysértő mértékben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának leszállításáért, míg II.r. vádlott terhére a vád tárgyává tett közbiztonság elleni bűncselekményekhez kapcsolódóan eltérő jogi minősítés

megállapításáért, a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékének felemeléséért, továbbá e vádlottra vonatkozó 1 rb. emberölés előkészülete büntette miatti bűnösségének kimondása mellőzéséért, illetve a további 2 rb. emberölés előkészülete büntette miatti eljárást megszüntető rendelkezés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést. Utóbb előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy a törvényszék tévesen minősítette egységesen egy rendbeli lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének a vádlottak lőfegyverekkel és lőszerrel kapcsolatos, különböző elkövetési tárgyakra és eltérő időpontokban megvalósított cselekményeit. Hivatkozott a Kommentárra, amely szerint a Btk. 325.§ (1) bekezdésébe ütköző lőfegyverrel visszaélés büntette és a (2) bekezdésbe ütköző - akár az adott lőfegyverhez tartozó lőszerrel elkövetett - lőszerrel visszaélés büntette halmazatot alkot. Az ügyész kifejtette azon álláspontját is, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, illetve a tényekből további tényre helytelenül következtetett, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy a vádlottaknak az éles lőfegyver szerzésére irányuló közös akaratelhatározása - vagyis a lőfegyverrel visszaélés büntettének közös elkövetésében történő megállapodása - 2014. év nyara (a vádlottak megismerkedése) és 2014. november 8. napja (a közös elhatározás megvalósítása érdekében tett első lépés) között, vagyis az I.r. vádlott 2014. november 17-én lejárási feltételes szabadságra bocsátásának időtartama alatt került sor. Hivatkozott arra is, hogy a törvényszék vád hiányában mondta ki bűnösnek a II.r. vádlottat 1 rendbeli emberölés előkészületének büntettében, illetve rendelkezett a vádlottakkal szemben 2 rendbeli emberölés előkészületének büntette miatt az eljárás megszüntetéséről, hiszen a vádhatóság a vádirat tényállási részében és az egyéb közlendők között kifejezetten rögzítette a vádlottak vonatkozásában a büntetőjogi felelősségre vonást akadályozó körülmények ténybeli és jogi alapjait. Végül kifejtett álláspontja szerint a törvényszék anyagi jogszabályt sértett, amikor a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztést eltúlzottan alacsony tartamban, illetve az I.r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltást a törvényi maximumot meghaladó tartamban állapította meg. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlott közbiztonság elleni cselekményeit 1 rendbeli lőfegyver engedély nélküli készítésével elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntette kísérletének (Btk.325. § (1) bekezdés b) pont), 1 rendbeli bünszövetségben elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntettének (Btk.325. §(1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés) és 1 rendbeli bünszövetségben és folytatólagosan elkövetett lőszerrel visszaélés büntettének (Btk. 325. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés); a II.r. vádlott közbiztonság elleni cselekményeit 1 rendbeli bünszövetségben elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntettének (Btk.325. §(1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés) és 1 rendbeli bünszövetségben és folytatólagosan elkövetett lőszerrel visszaélés büntettének (Btk. 325. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés) minősítse; a részleges megalapozatlanságot az ügyiratok tartalma, illetve ténybeli következtetés útján az ítéleti tényállásnak „a vádlottak éles lőfegyver szerzésére irányuló, 2014. november 8. napját megelőző közös akaratelhatározására" való utalással történő kiegészítésével küszöbölje ki, és erre figyelemmel a másodfokú bíróság szüntesse meg az I.r. vádlott korábbi szabadságvesztéséből engedélyezett feltételes szabadságot és mondja ki, hogy az I.r. vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra; mellőzze továbbá 2 rendbeli emberölés előkészületének büntette miatt a vádlottakkal szembeni eljárást megszüntető rendelkezést és 1 rendbeli emberölés előkészületének büntette miatt a II.r. vádlott bűnösségét kimondó rendelkezést; végül a súlyosító körülmények számára és súlyára figyelemmel az I.r. vádlott fegyházbüntetését a büntetési tételkeret felső határához, míg a II.r. vádlott szabadságvesztés büntetését a büntetési tételkeret középértékéhez közelítve súlyosítsa, illetve a közügyektől eltiltás mértékét az I.r. vádlott tekintetében a törvényi maximumra csökkentse, míg a II. r. vádlott tekintetében a kiszabandó hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés tartamához igazodóan emelje fel. Végül megjegyezte, hogy az ítélet bevezető része kiegészítésre szorul azzal, hogy a törvényszék az ügyben 2018. február 2. napján is tartott tárgyalást.

A kihirdetett ítélet ellen az I.r. vádlott és védője a tárgyaláson fellebbezést jelentettek be teljeskörű

felmentés érdekében, míg II.r. vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést, védője pedig a bünszövetségi minősítés mellőzéseért, enyhébb büntetés kiszabásáért, 1 rendbeli emberölés előkészülete büntette miatti eljárás megszüntetéseért, továbbá a bűnügyi költség mértékének csökkentéseért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.11/2018/8-IV. számú átiratában az elsőfokú ügyész által bejelentett fellebbezést mindkét vádlott tekintetében - a jogi minősítés körében módosítással - fenntartotta. Az I.r. vádlottnak és védőjének, továbbá a II.r. vádlottnak a fellebbezését megalapozatlannak, míg a II.r. vádlott védőjének fellebbezését részben - az emberölés előkészülete büntetteinek tárgyköréhez kapcsolódóan - megalapozottnak, azt meghaladóan kellő alappal nem bírónak tartotta. Kifejtette, hogy a törvényszék perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bűnügyben releváns és elérhető bizonyítékokat megvizsgálta és azokat értékelve állapította meg a történeti tényállást. Álláspontja szerint azonban a tényállás bevezető része a Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pontja szerint részben megalapozatlan, amely megalapozatlanság az ítéleti történeti tényállás kiegészítésével, miszerint: „A két vádlott 2014. november 8-án a fegyverszerzésre irányuló közös akaratelhatározástól vezérelve első lépésként a megszerzés lehetősége felől érdeklődtek ismeretségi körükben, amely azonban eredményre nem vezetett.”, a fellebbviteli eljárásban orvosolható. Utalt arra, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségét széles körűen teljesítette, és a rögzített tényállás alapján okszerű következtetést vont mindkét vádlott bűnösségére. Ugyanakkor álláspontja szerint az elsőfokú bíróság anyagi jogszabályt sértően tévedett az I.r. vádlott vád tárgyává tett közbiztonság elleni cselekményeinek minősítésénél. Eseti bírósági döntésekre hivatkozva kifejtette, hogy a részesi bűncselekmény rendbelisége, valamint minősítése a tettesi alapcselekményhez igazodik, ezért az I.r. vádlott tettesi és részesi cselekvőségét külön rendbeliségben kell értékelni. Utalt arra is, hogy a rögzített tényálláson keresztül az I.r. vádlott bűnösségét vitató és felmentését célzó vádlotti és védői fellebbezés a másodfokú eljárásban nem foghat helyt. A bünteteskiszabás körében hivatkozott arra, hogy a törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a különös visszaeső I.r. vádlottal és a különös bűnismétlő II.r. vádlottal szemben a büntetési célok eléréséhez végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetést kell kiszabni. Azonban álláspontja szerint ezek mértéke a büntetési cél kiváltására alkalmatlan. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet táblája az elsőfokú ítélet történeti tényállását egészítse ki, majd az ítéletet változtassa meg akként, hogy minősítse az I.r. vádlott közbiztonság elleni bűncselekményeit 1 rendbeli a Btk. 325. § (1) bekezdés b) pontjába és a (2) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés II. fordulata szerint minősülő folytatólagosan elkövetett löfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének és 1 rendbeli a Btk. 325. § (1) bekezdés b) pontjába és a (3) bekezdés II. fordulata szerint minősülő, felbujtóként elkövetett löfegyverrel visszaélés büntettének; a II.r. vádlott bűnösségét 1 rendbeli a Btk. 160. § (3) bekezdésébe ütköző emberölés előkészületének büntetében kimondó rendelkezést mellőzze, egyben mindkét vádlottnál mellőzze további 2 rendbeli a Btk. 160.§ (3) bekezdésébe ütköző emberölés előkészületének büntette miatti büntetőeljárást megszüntető rendelkezést; az I.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki felemelt halmazati tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, illetve a nála alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát a törvényi maximumra tekintettel szállítsa le, a II.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki felemelt tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést; az I.r. vádlottat a feltételes szabadságra bocsátásból zárja ki, egyben a feltételes szabadságot szüntesse meg; az I.r. vádlottnak az ítélet kihirdetése óta letartóztatásban töltött idejét a kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés tartamába számítsa be, végül az ítélet rendelkező részének bevezetőjében a 2018. február 2-i napot tüntesse fel, egybekben hagyja helyben a határozatot.

Az I.r. vádlott utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Beadványában sérelmezte, hogy

az elsőfokú bíróság néhány kivételtől eltekintve elutasította az általa indítványozott tanúk megidézését, amellyel megsértette a védekezéshez való jogát; a kihallgatott tanúk vallomását pedig egyoldalúan értékelte. Hangsúlyozta, hogy cselekedeteit a felderítés motiválta, nem követett el bűncselekményt. Kifogásolta az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett res iudicata fogalmat, ellentmondást észlelt a közokirat és az általa készített okirat ismérvei között, részletesen kifejtette, hogy mi áll az ügy hátterében. Az ítélet indokolásával kapcsolatban kifogásolta az igazságügyi elmeorvosszakértő eljárását, a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét, megismételve a korábbi vallomásaiban, az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában és észrevételében elmondottakat. Ismételten előterjesztette bizonyítási indítványát a 3 NNI nyomozó és a TEK részéről .V.A. tanúkihallgatása iránt. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratára reagálva hangsúlyozta, hogy a törvényszék sem az ügyfelderítési, sem az indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Rámutatott arra, hogy 2014. november 8-án neki nem volt fegyverszerzési szándéka. Álláspontja szerint nincs tényálláshoz kötöttség és hiányolta a kiszámítható jogalkotást/jogalkalmazást. Megismételte a szándékról korábban általa előadottakat, valamint társadalomkritikát fogalmazott meg.

Az I.r. vádlott védője előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy a tényállás 1. pontját a tanúk ellentmondásoktól nem mentes vallomásaira alapítani nem lehet a vádlott következetes tagadásával szemben. A tényállás 2. pontját illetően rámutatott arra, hogy a II.r. vádlott I.r. vádlottat terhelő vallomását más, objektív bizonyítékok nem támasztják alá, a II.r. vádlott önmagát menteni próbáló vallomása, mint bizonyíték az I.r. vádlott bűnösségének megállapításához elégtelen. A tényállás 3. pontját illetően érvelt amellett, hogy a II.r. vádlott a szabadulása érdekében döntött úgy, hogy 8 hónap előzetes letartóztatást követően feltár egy lényeges és döntő jelentőségű cselekménysort az I.r. vádlottat terhelően, amelyért a bűnössége aggálytalanul megállapítható lesz, míg az ő felelősségre vonására nem kerülhet sor. Ismételten kérte a paróka, az esőkabát, valamint a fegyver nyilvános ülésre történő elhozatalát. Mindezek alapján indítványozta, hogy elsődlegesen az Ítélet tábla az I.r. vádlottat minden vád alól bizonyítottság hiányában mentse fel. A bűnösség megállapítása esetére másodlagosan kérte a kiszabott büntetés jelentős enyhítése mellett a közügyektől eltiltás tartamának leszállítását a törvényi maximumra. Az ügyészi fellebbezés elutasítását kérte azzal, hogy a vádirati tényállás alapján sem lehetne megállapítani konkrét vádlotti magatartás hiányában az I.r. vádlott terhére a feltételes szabadság alatti elkövetést lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés előkészülete miatt.

A II.r. vádlott védője is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben - az ügyészi indítványhoz csatlakozva - az ítélet megváltoztatását kérte azzal, hogy az ítélet tábla mellőzze a II.r. vádlott esetében bűnösségének kimondását 1 rb. emberölés előkészületének büntetében, és mellőzze a 2 rb. emberölés előkészületének büntetése miatti eljárást megszüntető rendelkezést is. Indítványozta a bünszövetségben való elkövetés megállapításának mellőzését a rendszeresség, az ilyen típusú bűnözés tervezésének, szervezésének hiánya miatt. Ezen túlmenően a kiszabott büntetés jelentős enyhítését kérte az enyhítő körülmények számára és súlyára figyelemmel. Végül indítványozta a II.r. vádlott által fizetendő bünyügyi költség lecsökkentését. Álláspontja szerint a II.r. vádlottat a kirendelt védői díjak és a BSZKI díjak (356.154,-Ft) terhelik, valamint az I.r. vádlottal egyetemlegesen 598.0008,-Ft: fegyver-, ujjnyomat- és nyomszakértői, fordítói, gépkocsi szállítási és tárolási díj. A többi költség a II.r. vádlott beismerésére figyelemmel szükségtelen szakértői bizonyítás díjaként merült fel.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész perbeszédében az írásbeli átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. Ennek megfelelően indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú ítélet történeti tényállását egészítse ki, majd az ítéletet változtassa meg akként, hogy minősítse az I.r. vádlott közbiztonság elleni bűncselekményeit 1 rendbeli a Btk. 325. § (1) bekezdés b) pontjába és a

(2) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés II. fordulata szerint minősülő folytatólagosan elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének és 1 rendbeli a Btk. 325. § (1) bekezdés b) pontjába és a (3) bekezdés II. fordulata szerint minősülő, felbujtóként elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntettének; a II.r. vádlott bűnösségét 1 rendbeli a Btk. 160. § (3) bekezdésébe ütköző emberölés előkészületének büntetében kimondó rendelkezést mellőzze, egyben mindkét vádlottnál mellőzze további 2 rendbeli a Btk. 160.§ (3) bekezdésébe ütköző emberölés előkészületének büntette miatti büntetőeljárást megszüntető rendelkezést; az I.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki felemelt halmazati tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, illetve a nála alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát a törvényi maximumra tekintettel szállítsa le, a II.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki felemelt tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést; az I.r. vádlottat a feltételes szabadságra bocsátásból zárja ki, egyben a feltételes szabadságot szüntesse meg; az I.r. vádlottnak az ítélet kihirdetése óta letartóztatásban töltött idejét a kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés tartamába számítsa be, végül az ítélet rendelkező részének bevezetőjében a 2018. február 2-i napot tüntesse fel, egyebekben hagyja helyben a határozatot.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében ugyancsak fenntartotta fellebbezését és annak indokait. Hangsúlyozta, hogy a tényállás 1. pontja tekintetében a terhelő tanúk több ponton ellentétes vallomásával szemben az I.r. vádlott következetes tagadó vallomásra kell alapítani a tényállást és felmentő rendelkezést kell hozni. A 2. és 3. tényállási pontok vonatkozásában azzal érvelt, hogy a II.r. vádlott vallomására alapított tényállást más bizonyítékok a bűnösség megállapításához szükséges mértékben nem támasztják alá, és a II.r. vádlott a terhelő vallomása megtételét követő rövid időn belül szabadult a 8 hónapja tartó előzetes letartóztatásból. Megjegyezte, hogy az első két előkészületre irányuló nyomozás költségei nem róhatók a vádlottakra. Az ügyész fellebbezésére reagálva kifejtette, hogy helyes az elsőfokú bíróság jogi indokolása a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettét és a feltételes szabadság alatti elkövetést illetően. Az I.r. vádlott fellebbezéséhez csatlakozva elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

A II.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését és annak indokolását, valamint az elsőfokú tárgyaláson előadott védőbeszédében mondottakat is fenntartotta. Előre bocsátotta, hogy egyetért az ügyészség mellőzésre irányuló indítványával, és mivel a II.r. vádlott terhére 1 rendbeli emberölés előkészületének büntette nem állapítható meg, ezért a súlyosító körülmények közül is mellőzni kell azt a körülményt, hogy „az élet elleni cselekmény elkövetése során az egyik meghatározó motiváció az anyagi javak megszerzése, míg a célszemély kiválasztása során bizonyos etnikai, faji csoporthoz tartozás volt...” Álláspontja szerint a bünszövetség megállapítása is téves. A lőfegyver és a lőszerek beszerzésére több részletben került sor, de ez nem alapozza meg a minősítő körülményt. Érvelt amellet, hogy az enyhítő körülmények súlyuknak megfelelő figyelembevételével a büntetés jelentős csökkentése indokolt. A bűnügyi költség tekintetében indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság csak azokat a tételeket terhelje a II.r. vádlottra, amik a cselekményekhez köthetők.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozva kifogásolta írásbeli munkája kritikáját az elsőfokú bíróság részéről. Rámutatott néhány - álláspontja szerinti - tényállásbeli következtetlenségre. Kifejtette, hogy a Debreceni Ítéltábla tévedése miatt minősül a jelen ügyben különös visszaesőnek. Az ügy érdemét tekintve előadta, hogy a letartóztatására azért került sor, mert 2015 novemberében akarta nyilvánosságra hozni, hogy a párizsi terrortámadáshoz magyar fegyvereket használtak, amelyre bizonyítékai is vannak. Utalt arra, hogy a bizonyítékait az Európai Unió megfelelő szervei elé tárta, így már értelmetlen e koncepció perben a további bebörtönzése. Korábbi vallomásait, észrevételeit, az utolsó szó jogán elmondottakat és a fellebbezése írásbeli indokolását is fenntartva hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt.

Kifogásolta az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét, rámutatott arra, hogy a II.r. vádlott azért terhelte be őt, hogy kiengedjék a letartóztatásból. Érvelt a józan ész és a logika mellett, s mindezek alapján a teljeskörű felmentését kérte.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán a fellebbezését, valamint az alapeljárásban az utolsó szó jogán elhangzottakat is fenntartotta. Kérte az élet elleni bűncselekmény alóli felmentését, valamint a büntetés enyhítését, a bűnügyi költség mértékének csökkentését.

A Fővárosi Ítéletábrla a bejelentett ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.590.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülvizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta tárgyalása során. A vádlottak, tanúk, szakértők kioktatása törvényes volt, biztosította az érdekeltek eljárási jogait. Az eljáró bírő elfogultságát alátámasztó körülmény az eljárás adatai alapján nem volt megállapítható. Hatályon kívül helyezésre okot adó tény ugyancsak nem volt megállapítható.

A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta. Kihallgatta a vádlottakat. Az I.r. vádlott a tárgyaláson tett vallomást, lényegében a nyomozás során előterjesztett védekezését ismételte meg, a bűncselekmények elkövetését következetesen tagadta. A II.r. vádlott a tárgyaláson élt a vallomásmegtagadás jogával, a nyomozati vallomásait azonban fenntartotta. A törvényszék az 1998. évi XIX. törvény 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen ismertette a nyomozás során tett gyanúsítottai vallomásait, amelyekben az I.r. vádlottra terhelően nyilatkozott és önmaga cselekvősege vonatkozásában is ténybeli beismerő vallomást tett. Az eljárás későbbi szakaszában tett vallomást, amelyben az „önfeljelentésével” egyezően nyilatkozott. Az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázása érdekében a tárgyaláson is kihallgatta , továbbá - az I.r. vádlott bizonyítási indítványának helyt adva - , és az 1998. évi XIX. törvény 296. § (2) bekezdés a) pontja alapján törvényesen felolvasással tette a bizonyítás részévé mintegy 25 tanú vallomását. A tárgyaláson meghallgatta az igazságügyi fegyverszakértőt, aki fenntartotta írásbeli szakvéleményét és ki is egészítette azt. A törvényszék ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a rendőri jelentéseket, az elmeorvosi és pszichológiai szakértői véleményeket, a helyszíni szemle jegyzőkönyveket, ujjnyomat szakértői véleményeket, vegyész szakértői véleményt, genetikai szakvéleményt, tűzszerészeti, valamint az elektromos időzítő és gyújtó eszközről készített szakvéleményt, villamosszakértői véleményt, toxikológus szakvéleményt, informatikai szakértői véleményt és a hozzá kapcsolódó rendőri jelentéseket, távközlési társaságok által szolgáltatott adatokat, hívásforgalmazási adatokat, az I.r. vádlott egészségügyi kezelési lapjait és az azokhoz kapcsolódó rendőri jelentéseket. Az elsőfokú bíróság ítélete 24. oldal 3. bekezdésétől az 57. oldal 5. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Indokolási kötelezettségének eleget tett. Nem tévedett, amikor az ítéleti tényállás 1. pontját az I.r. vádlott tagadásával szemben különösen A.Zs.F. és D.J. közvetlen, érdemét tekintve egybehangzó vallomása, valamint az I.r. vádlott védekezését egyéb részében cáfoló, az A.Zs.F. tanú által az I.r. vádlottal folytatott telefonbeszélgetés hanganyaga, a nemzetközi jogsegély keretében beszerzett információk, a híváslisták adatai és az igazságügyi fegyverszakértő véleménye alapján állapította meg. Nem tévedett akkor sem, amikor a tényállás 2. pontjában írtakat a II.r. vádlott vallomására, az azt alátámasztó tűzszerész szakértői véleményre, valamint az elektromos időzítő és gyújtó eszközről készített szakvélemény adataira és a nyomszakértői véleményre; az I.r. vádlott védekezését egyéb körülmények tekintetében cáfoló szabálysértési eljárás anyagára, V.A. és K.A. tanúvallomására, a ...i Járásbíróság 3.B.112/2015. számú ügyirataira, K.R. és K.T. K.S. tanúk felolvasott vallomásaira, a nyilvántartási könyvek adataira, valamint egyéb okirati bizonyítékokra alapította. Nem tévedett a törvényszék akkor sem, amikor az ítéleti tényállás 3. pontját az I.r. vádlott

védekezésével szemben a II.r. vádlott által elmondottakra és az ő vallomását alátámasztó, a laptopjáról lementett adatokra, a fegyverszakértő véleményére, a házkutatásról és lefoglalásról készült jegyzőkönyvekre, Cs.L., Cs.K. és L.F.A. tanúvallomására, az internetes chatelésről készült leíratra, tűzszerész szakértői véleményre, DNS vizsgálat eredményére és egyéb okirati bizonyítékokra alapította.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint - az ügyészi indítványtól, továbbá a vádlotti, védői érveléstől eltérően - az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mindenben mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta. A tényállás ügyesszeg által indítványozott kiegészítésének indokoltsága az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokból nem következik.

Az I.r. vádlottnak és védőjének, valamint a II.r. vádlottnak a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A tényállást támadó és a vádlottak felmentése érdekében bejelentett fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Az I.r. vádlott és védője azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott következetes tagadását elvetve, az elsőfokú ítéletben részletesen taglalt terhelő bizonyítékokat fogadta el tényállása alapjául. A törvényszék az álláspontját részletesen indokolta és kifejtette, hogy az I.r. vádlott tagadásával szemben mely bizonyítékokat miért tekintett aggálytalannak és a tényállás alapjául azokat miért fogadta el. A büntetőeljárás törvény az elsőfokú bíróság feladatává teszi a bizonyítékok mérlegelését. Az elsőfokú bíróság észleli közvetlenül a bizonyítékokat, hiszen ő hallgatja ki a vádlottakat, hallgatja ki a tanúkat, hallgatja meg a szakértőket, így az elsőfokú bíróság feladata és kötelessége a rendelkezésre álló bizonyítékok összevetése, mérlegelése. A törvényszék ezen kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, indokai helytállóak, logikusak és mindenben megfelelnek az ügyiratokban rögzített tartalomnak. Megjegyzi az ítéltábla, hogy az I.r. vádlott cselekményeit nem a magyar hatóságok tudtával és megbízása alapján követte el, ezért - még, ha felderítés-beépülés, bizonyítékszerzés vezérelte is - a büntetőjogi következményekkel számolnia kellett. Utal arra is a másodfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott védekezésére vonatkozóan nem lehetett további megalapozott következtetést levonni, azt semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá, nem erősítette meg. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetőség. Így a tényállást támadó és kizárólag a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló, a vádlottak felmentését célzó fellebbezések a Be. 593. § (2) bekezdésére figyelemmel eredményre nem vezethettek.

Az I.r. vádlott és védője által előterjesztett bizonyítási indítványokat az ítéltábla elutasította. Az I.r. vádlott indokolás nélkül, ismételten kérte a nyomozás során eljáró 3 NNI nyomozó, valamint ...i rendőr alezredes megidőzését, illetve a védője továbbra is indítványozta a fegyver és tartozékai, valamint a paróka és az esőköpeny nyilvános ülésen történő bemutatását. Az ügyben eljáró nyomozók az ügyről csupán az általuk végzett eljárási cselekmények során szereztek tudomást, tudomásukat az ezekről felvett jegyzőkönyvek és jelentések tartalmazzák, így vallomásuktól további bizonyíték nem várható. A Terrorrelhárítási Központ vezetője nem járult hozzá V.A. kihallgatásához, részére nem adott titoktartási kötelezettség alóli felmentést, így a vallomástételének törvényi akadálya van, és nem járult hozzá a vádlottakhoz esetleg kapcsolódó iratok nyílt eljárásban történő felhasználásához sem. Ami a fegyver esőkabát alá rejtethetőségének bírói szemléjét illeti, e bizonyításnak az elsőfokú bíróság által elbírált előkészületi jellegű magatartások büntetőjogi megítélése szempontjából nincs relevanciája. A másodfokú bíróság tehát a bizonyítási indítványokat részben mint sürgüsteleneket, részben mint alaptalanokat elutasította.

Az ügyészség részben eltérő minősítés megállapítására irányuló fellebbezése alapos. A II.r. vádlott védőjének a bünszövetségi minősítés mellőzésére irányuló indítványa viszont megalapozatlan.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság - a II.r. vádlott 3. tényállási ponthoz kapcsolódó, 1 rb. emberölés előkészületének büntette kivételével - helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekményeik minősítése is nagyobb részt törvényes.

Az ítéletábra osztja az ügyészség azon álláspontját, miszerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor erre irányuló vádemelés hiányában a II.r. vádlott bűnösségét 1 rb. a Btk. 160. § (3) bekezdésébe ütköző emberölés előkészületének büntetében kimondta, és akkor is, amikor a két vádlottal szemben 2 rb emberölés előkészületnek büntette miatt folytatott büntetőeljárást megszüntette. A vádirati tényállás 3. pontja több, a vádlottak által időben egymást követően, illetve eltérő személyek - tanúk - sérelmére megvalósított emberölés előkészülete büntettének a leírását tartalmazta, így bemutatva a maga teljességében és összefüggéseiben a vádlottaknak az egyes cselekmények során kifejtett és részben egymásra épülő elkövetési magatartásait. Mindezek mellett azonban a vádirat a tényállási részben - közvetlenül az adott cselekményrész leírását követően (vádirat 12. oldal második bekezdés, 13. oldal harmadik bekezdés) és a II.r. vádlottra vonatkozóan (vádirat 16. oldal utolsó és 17. oldal első bekezdése) és az egyéb közlendők között konkrét jogszabályhelyre hivatkozással (19. oldal második francia bekezdés) is kifejezetten rögzítette az egyes vádlottak tekintetében az adott cselekményrészek kapcsán megállapítható büntetőjogi felelősségre vonást akadályozó körülmények ténybeli és jogi alapjait. Az ügyészség - a vád tárgyává tett cselekmények Btk. szerinti minősítését tartalmazó vádirati részben foglaltakra is figyelemmel - ily módon juttatta kifejezésre, hogy mely cselekmények vonatkozásában, melyik vádlottal szemben és milyen okból nem érvényesíti az állam büntető igényét.

A 2 tanú sérelmére elkövetett élet elleni bűncselekmények kapcsán a vádirati tényállás rögzíti a vádlottak előkészülettől való önkéntes visszalépését megalapozó tényeket, másrészt a vádiratában az ügyészség azt is közölte, hogy e bűncselekmények miatt a vádlottak a Btk.11.§ (2) bekezdésében b) pontja szerinti büntethetőséget megszüntető okból nem büntethetőek. Az ügyészség tehát a 2 tanú sérelmére elkövetett emberölés előkészületének büntette miatt egyik vádlottal szemben sem emelt üntethetőséget megszüntető okból nem büntethetőek. Az ügyészség tehát a vádat. Vádemelésre azért sem kerülhetett sor, mert az említett cselekmények miatt az 1998. évi XIX. tv. 6. § (3) bekezdésének c) pontjára figyelemmel - büntethetőséget megszüntető ok fennállása folytán - nem is indult büntetőeljárás a vádlottak ellen. A nyomozás ügyirataiból is kitűnik, hogy e cselekmények vonatkozásában gyanúsítás közlésére nem került sor.

A Cs.L. sértett sérelmére elkövetett élet elleni bűncselekmény során a vádirati tényállás rögzíti a II.r. vádlott előkészülettől való önkéntes visszalépését megalapozó tényeket - az előkészületnek a hatóságnál a bűncselekmény elkövetésének megkezdése előtti feljelentését -, másrészt az ügyész azt is közölte a bírósággal, hogy e bűncselekmény miatt a II.r. vádlott a Btk.11.§. (2) bekezdésének c) pontja szerinti büntethetőséget megszüntető okból nem büntethető. Ennek megfelelően a vád tárgyává tett cselekmények Btk. szerinti minősítését tartalmazó vádirati részben (18. oldal) az ügyészség a II.r. vádlottat nem vádolta meg a Cs.L. sértett sérelmére elkövetett emberölés előkészületének büntetével. Vádemelésre azért sem kerülhetett sor, mert e cselekmény miatt az 1998. évi XIX.tv. 6.§ (3) bekezdésének c) pontjára figyelemmel büntethetőséget megszüntető ok fennállása folytán nem is indult büntetőeljárás a II.r. vádlott ellen. E cselekmény vonatkozásában a II.r. vádlottal szemben gyanúsítás közlésére sem került sor.

Rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy a vád nem csak azt a történeti tényállást jelenti, amelyet a vádirat leír, hanem azt is, hogy az ügyészség e tényállás alapján milyen bűncselekményben kéri megállapítani a vádlott bűnösségét. Az állam büntetőjogi igénye érvényesítésének feladatát az ügyész látja el. A vádban leírt cselekmény annak minősítésével együtt adja azt a keretet, amelyen belül a bizonyítási eljárás folytatódik. A védelem fontos garanciája, hogy tisztában legyen a váddal. Természetesen a bíróság a vádlott tájékoztatását követően minősítheti a vádtól eltérően a cselekményt, nincs azonban arra lehetősége, hogy további bűncselekményben vagy bűncselekményekben állapítsa meg a vádlott bűnösségét dogmatikai megfontolásból akkor se, ha erről tájékoztatja a vádlottat és a védőjét. Ennek ugyanis egyenes következménye a vádon való túlterjeszkedés, lényegében az ügyész szerepének részbeni átvétele az ítélkező funkció gyakorlása mellett (D.Z. Magyarország elleni ügye, 29082/95.). Jelen ügyben is ez történt. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és II.r. vádlott tekintetében az 1 rb. emberölés előkészületének büntette (Btk.160.§ (3) bekezdés) miatt a bűnösséget megállapító, míg ... I.r. vádlott és II.r. vádlott vonatkozásában a 2 rb. emberölés előkészületének büntette (Btk.160.§ (3) bekezdés) miatti büntetőeljárást megszüntető ítéleti rendelkezést mellőzte.

Az ítéletábra ugyanakkor osztotta az elsőfokú bíróság ítélete 58. oldalának első bekezdésében a feltételes szabadság próbaideje alatti elkövetéssel kapcsolatban kifejtetteket. A fellebbviteli bíróság megjegyzi, hogy az elsőfokú ítélet tényállása e körben konkrét - további bűnösséget megalapozó - körülményeket nem tartalmaz. Az ügyészi álláspontot a bizonyítékok tartalma sem támasztja alá. Hozzáfűzi, hogy álláspontja szerint az előkészületi jellegű cselekmények egyébként is beolvadnának a lőszerrel és lőfegyverrel visszaélés büntettének befejezett alakzatába, amely bűncselekmény elkövetési ideje a folytatólagos bűncselekmény törvényi tényálláshoz tartozó utolsó rész-cselekmény befejezésének időpontja: 2015. év szeptember 16. napja, így a feltételes szabadságra bocsátás próbaideje ez okból is eredményesen eltelt.

A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszék ítélete 58. oldalának második bekezdésében írt jogi indokolással, amelyre figyelemmel a II.r. vádlottnak a tényállás 2/b. pontja szerinti lőszerrel kapcsolatos cselekményét a ...i Járásbíróság a 2015. május 29. napján jogerős ítéletével elbírálta - ami a Kúria 6/2009. számú Büntető Jogegységi Határozatában foglaltakra figyelemmel - ítélt dolgot eredményezett a II.r. vádlott által a jogerős elítélést megelőzően, vagyis a 2015. február 24. napján a tényállás 2/a. pontjában megállapított 25 darab lőszerrel elkövetett cselekmény vonatkozásában is, hiszen nincs helye újabb vádemelésnek olyan rész-cselekmény miatt, amely a már elbírált cselekmény egységébe tartozik. Ugyancsak osztotta az ítéletábra a törvényszék azon jogi álláspontját, miszerint az I.r. vádlottal szemben korábban folytatott szabálysértési eljárás nem jelentett semmilyen törvényes akadályt a vádlott által a 2/a. tényállási pontban megvalósított cselekmény elbírálása során, hiszen a magyar jogrendszerben „res iudicata” hatás kiváltására csak bírósági határozat képes és a szabálysértési ügy érdemében nem döntött bíróság.

Ugyanakkor anyagi jogszabályt sértően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ... I.r. vádlott közbiztonság elleni büntettét 1 rendbeli bűncselekményként, a Btk. 325. § (1) bekezdés b) pontjába és a (2) bekezdés a) pontjába ütköző, a (3) bekezdés II. fordulója szerint minősülő részben felbujtóként, folytatólagosan elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének minősítette, amely részben kísérleti szakban maradt. Abban egyetértett a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bírósággal a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés bűncselekményének jogi megítélésében, hogy a Kúria Bfv.758/2016/6. számú határozata alapján kimunkált bírói gyakorlat szerint a Btk.-nak a lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés büntettére vonatkozó törvényi tényállása a különböző elkövetési tárgyakra végrehajtott elkövetési magatartások büntetendővé nyilvánításával ugyanazt a jogi tárgyat, a veszélyes anyagok és eszközök biztonságos forgalmazásához és felhasználásához

fűződő társadalmi érdeket védi. Az azonos jogtárgysértésre figyelemmel pedig az egyidejűleg lőfegyverre és lőszerre elkövetett tényállásszerű elkövetési magatartások esetén tehát valódi alaki halmazat nem állapítható meg. Természetes egység megállapításának akkor van helye, ha a terhelti cselekmény a törvényi tényálláson belüli több fordulat, illetve több minősítés szerint büntetendő (EBD2018.09.B25). Helyesen foglalt állást abban is az elsőfokú bíróság, hogy az irányadó tényállás alapján a folytatólagos elkövetés megállapításának Btk. 6.§ (2) bekezdésében írt feltételei fennállnak. Azonban az ügyészi érvelés helytálló a tekintetben, hogy a részesi bűncselekmény rendbelisége a tettesi alapcselekményhez igazodik, ezért az I.r. vádlott tettesi és részesi cselekvőségét külön-külön rendbeliségben kell értékelni (BH 2017.12.388; BH2015.7.178). Emellett az ítéletábra álláspontja szerint a következetes és helyes ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a természetes egységet, illetve a törvényi egységet (mint például a folytatólagosság) alkotó cselekmények egységes jogi értékelést vonnak maguk után. Ennek megfelelően - főszabályként - mind a bűncselekmény stádiuma, mind az elkövetői alakzat a legsúlyosabban fenyegetett, illetve a hátrányosabb jogkövetkezményekkel járó részecselekményhez igazodik (BH2012.166.). Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I.r. vádlott közbiztonság elleni cselekményeit 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének (Btk.325. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés II. fordulat) és 1 rendbeli felbujtóként elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntettének (Btk. 325. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés II. fordulat) minősítette.

Az I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy engedély nélkül egy hatástalanított géppisztolyból a fegyvercsövet levágva éles lőfegyvert próbált készíteni, amit nem fejezett be; továbbá azzal a magatartásával, hogy 2015. év folyamán rövid időközönként több alkalommal engedély nélkül megvásárolt összesen több száz darab lőszert úgy, hogy előzetes megállapodás alapján a végrehajtást társával közösen megtervezte, a végrehajtás körülményeiben, módozataiban tervszerűen jártak el, a részfeladatokat egymás között megosztották (tömegközlekedés helyett gépjármű használatában állapodtak meg, megbeszéltek, milyen távolságból követik egymást, hol történik meg a lőszerek átadása, ki intézi a vásárlást és ki az országba behozatalt, mindezt azért, hogy a lebukás veszélyét csökkentsék), megvalósította 1 rendbeli, folytatólagosan elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettét (Btk. 325. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés II. fordulat). Azzal a magatartásával pedig, hogy a társával közösen megvásárolt 4 darab hatástalanított géppisztolyból kettőt az I.r. vádlott rábírására a II.r. vádlott éles lőfegyverre visszaalakított, megvalósította a felbujtóként elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntettét (Btk. 325. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés II. fordulat). (A többletmagatartás tanúsítása a felbujtó minőség megállapítását nem zárja ki.) Az I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy Cs.L. sértett megölését vette tervbe, ebben való közreműködésre a II.r. vádlottat is felhívta, majd a sikeres végrehajtás érdekében adatokat gyűjtöttek a sértett életkörülményeiről, tervet kovácsoltak a bűncselekmény nyomainak eltüntetésére, az elkövetési hely megközelítésére és elhagyására, és az ölési cselekmény kivitelezésének lehetséges változataihoz különböző eszközöket készítettek, illetve ruházatot szereztek be, megvalósította a Btk. 160. § (3) bekezdésébe ütköző élet elleni bűncselekmény előkészületét. Az I.r. vádlott végül azzal a magatartásával, hogy egy valódiság látszatát keltő, a valódi hatósági jogkörben kiállított közokiratok alaki kellékeivel - így különösen bélyegző lenyomatra is hasonló hatósági jelzésekkel és aláírással - rendelkező fiktív okiratot hozott létre, megvalósította a ... (1) bekezdés a) pontjába ütköző közbizalom elleni bűncselekmény törvényi tényállási elemeit. Megjegyzi az ítéletábra az I.r. vádlott ez irányú kifogására reagálva, hogy a bűncselekmény elkövetésének megállapítása körében a közokirat értékelésnél a hatósági jelleget, illetve az alakszerűséget kell vizsgálni. Az általa készített valótlán okirat ezen kritériumoknak megfelel.

A II.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy társával közösen megvásároltak 4 darab hatástalanított géppisztolyt, amelyek közül kettőt az I.r. vádlott felbujtására a II.r. vádlott éles lőfegyverré visszaalakított, továbbá azzal a magatartásával, hogy 2015. május 29. napját követően több alkalommal engedély nélkül behozta az országba, majd a lakásán tárolta az I.r. vádlott által megvásárolt összesen több száz darab lőszert úgy, hogy előzetes megállapodás alapján a végrehajtást társával közösen megtervezte, a végrehajtás körülményeiben, módozataiban tervszerűen jártak el, a részfeladatokat egymás között megosztották (tömegközlekedés helyett gépjármű használatában állapodtak meg, megbeszélték, milyen távolságból követik egymást, hol történik meg a lőszerek átadása, ki intézi a vásárlást és ki az országba behozatalt, mindezt azért, hogy a lebukás veszélyét csökkentsék), megvalósította 1 rendbeli, folytatólagosan és bünszövetségben elkövetett lőfegyverrel és lőszerral visszaélés büntettét (Btk. 325. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés II. fordulat); azzal a magatartásával pedig, hogy a visszaélesztett 2 darab géppisztoly egyes alkatrészeiről, illetve tartozékairól eltávolította a gyártási számokat, megvalósította 2 rendbeli, a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző közbizalom elleni bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

Ily módon a védőnek a bünszövetséget vitató érvelése nem foghatott helyt, mivel a minősítő körülménynek a Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja szerinti törvényi feltételei maradéktalanul fennállnak.

Az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezése nem megalapozott. Az I.r. vádlott védőjének, valamint a II.r. vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

A Fővárosi Törvényszék alapvetően helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Az 1 rendeli emberölés előkészülete büntettének a mellőzése miatt a másodfokú bíróság mellőzi az ítélet 63. oldal utolsó bekezdésében felhívott nyomatékos súlyosító körülményt a II.r. vádlott tekintetében. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor mindkét vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban - a II.r. vádlott tekintetében 1 rendbeli emberölés előkészülete büntettének a mellőzésére, illetve mindkét vádlott vonatkozásában az enyhítő körülmények számára és nyomatékára, különösen életkorukra, valamint a további időmúlásra is figyelemmel - a kiszabott büntetés és mellékbüntetés mértéke mindkét vádlott tekintetében eltúlzott. A Btk. 62. § (1) bekezdés alapján a közügyektől eltiltás leghosszabb tartama 10 év. Ezért az ítélet tábla ... I.r. vádlottal szemben kiszabott fegyházban letöltendő szabadságvesztés időtartamát, valamint a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát egyaránt 10 (tíz) évre, míg ..II.r. vádlottal szemben kiszabott fegyházban letöltendő szabadságvesztés időtartamát 5 év 6 hónapra, valamint a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 6 évre enyhítette. A fellebbviteli bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel lehetőséget látott a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására, ezért a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján mindkét vádlott szabadságvesztés büntetését börtön fokozatra enyhítette. Az elsőfokú bíróság a Btk. 38. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényesen rendelkezett mindkét vádlott tekintetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Az eljáró törvényszék alappal állapította meg, hogy az I.r. vádlott a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. a) pontja alapján különös visszaesőnek minősül. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. és II.r. vádlottakkal szemben ily módon kiszabott szabadságvesztés büntetés az ítélet belső arányosságának megfelel, annak tartamához igazított közügyektől eltiltás mellékbüntetések együtt szolgálják megfelelően a Btk.79.§-ban írt büntetési célokat. Ezért az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A fellebbviteli bíróság a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az I.r. vádlottnak az

elsőfokú ítélet kihirdetése óta letartóztatásban töltött idejének a végrehajtandó szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról; illetve a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett a II.r. vádlott esetében akként, hogy a házi őrizetben töltött idő beszámításánál egy napi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A másodfokú bíróság a Be. 574. § (5) bekezdésére figyelemmel rendelkezett úgy, hogy a vádlottakat a cselekményeik tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy részének megfizetése alól mentesíti a rendelkező részben írtaknak megfelelően.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, a II.r. vádlottal szemben a ..téletével kiszabott szabadságvesztés elrendelése is, ezért azokat a másodfokú bíróság mindkét vádlott tekintetében - helyes indokai alapján - helybenhagyta azzal, hogy az ítélet bevezető részében a 2018. február 2-i tárgyalási napot is feltünteti, illetve azzal, hogy II.r. vádlott lakcíme:

A másodfokú bíróság ... I.r. vádlottat a Be.574.§ (1) bekezdése, valamint a Be.613.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban kirendelt védői díjként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be.606.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. szeptember 20.

Dr. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete ... I.r. vádlott és II.r. vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. szeptember 20.

Dr. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke